

د مونتي کرسټو نواب

د اليگزانډر ډوما اثر

خلاصه: صفیه حلیم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی یوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زیات خلک، بره هغی غونډۍ لیدو ته ودریدل چې د سمندر په منځ کی لکه د یوی لوی او توری بلاښکاریده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کی یې لاره تنگه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنگیدې او غرقې به شوي. دا غونډۍ بدمرغه نومیده او په بیړیو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کیسې جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرداډمن و چې داسی به څه نه پېښیږي، ځکه دده سره یو تکره ځوان ایډمنډ ډانتي ددی چلونکي و او هغه وخت دده ترڅارنی لاندېدېرپه مارکې د بېړۍ سامان ته ورسېد. په پای کې د بېړۍ کی ولاړی وې او خلک او مالونه به یې بری په وړو حشیو کی رمنی ته اوړل کیده.

کله چې وړی کشتی دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نویولورډنگ سړی د کپتان خوني ته سرورښکاره کړو او هلته ناست کس دده په لیدو ورته هرکلي ووبل، بیا یې تری وپوښتل چې دی ولې دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چې ډانتي نومېدو، ورته ووبل چې د بار اوړونکي بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه یې خوندي مارسېل ته رسولي و. ډانتي دبېړۍ څو کسانو ته امر وکړو چې بادبان دی وتړي. هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

تجار مورېل نومېدو او د ډانټې په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب دېنگلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته د ډانټې صیفتونه کول. مورېل ډانټې ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نو هغه د بېړۍ لنگر د اچولو امر وکړو.

مورېل د ډانټې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ایلیا" جزیرې کی ولې ایسار شوي و. ده ورته وویل چې پخواني کپتان ده ته یو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوریدو مورېل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره ولیدل، ډانټې وویل هو، دی پخپله بېړۍ ته راغلو او ورسره یې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړیو په اړه پوښتنې هم وکړې. مورېل ورته وویل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانټې د بندر د چارواکو سره لیدو ته ورغلو.

دینگلر دمورېل خوا ته راغی او ورته یې وویل، ډانټې درله هغه لیک درکړو چې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. مورېل وویل، که ده ته چا لیک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانټې په راتگ دینگلر غلي شو.

مورېل. اوس خو اوزگار شوې چې راسره د ماښام پوډۍ وخوري.

ډانټې. زه معذرت غواړم، نن نشي کیدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی لیدلی او دی به راته په انتظار وي.

مورېل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي یې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دي، خو یوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلی ملگری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانټې. هغه می ملگری نه ده، زما چنغله ده.

مورېل. ښه ښه نوردی نه ایساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راوړسو او په گټه کی به درله یو څه برخه درکړم چې پلار ته یې ورکړی.

ډانتي. نه صيب. زما پلار غريب سړی دی. هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ما خپله وظيفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کې مې درنه معاش اخستی دي.

مورېل. ته ډېر ايمانداره کس يې. خو دا راته ووايه چې کپتان ايکلر دمرگ نه وړاندې درته زما لپاره يو ليک خو نه و درکړی؟

ډانتي. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د ليک ليکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه يو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موريل. واده لپاره؟

ډانتي. هو. لومړې واده کوم او بيا به پاریس ته ځم.

مورېل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلي، واخله. دا مال به په يوه نيمه مياشت کې له بېړۍ ښکته کيږي، نو ترهغې اوزگار يې. خو يوه خبره ده چې شپږ اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پر غاړه اخلي.

ډانتي. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د وياړ خبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وي نو اوس به مې درله په اسنادو تاپه لگولې وي، خو زه يو شريک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانتي. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلار او د مرسيديز له خوا هم درته مننه وایم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک بايد لوړ مقام ته ورسېږي.

ډانتي دمورېل په وړی کشتۍ کې کېناستو او د بندر په خلکو کې ورک شو. په بېړۍ کې ډينگلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانتي په

صيفت يې په زړه کې راتوکيدلې وه، په خوړو تورو يې د ډانټې غوړ کې لکه د گبين توی کړل.

ډانټې د ښار له څو کوڅو په تېرېدو يووړو کې کور مخ ته ودرېدو. ددی په يوه کوټه کې يې پلار اوسيدو چې هغه وخت بهر په برنډه کې ولاړ و او ده ته يې شا وه. ډانټې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار يې په غيږ کې ونيولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلار يې نور هم کمزوری شوی و. خو د زوې په ليدو دی خوشاله شو او دواړو خبريېلکړې. ډانټې دده د کوټې الماری پرانستې چې وگوري پلار يې څه ته اړتيا لري نو هلته د خواړو لپاره يې څه ونه موندل. ده پلار مخ ته پيسې کيښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته يو خدمت گار ونيسي چې ساتنه يې وکړي. خو پلار ورته وويل چې دی هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ددوي گاونډي هم دده د غږ په اوريدو رابښکاره شو او په ميز ايښو پيسو ته يې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته گاونډي ولاړ او کله چې ډانټې د مرسيډيز ليدو ته روان شو نو گاونډي يې د ډينگلر سره وليدل. ورته يې وويل چې د ډانټې له خبرو داسې ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړۍ کپتان شي. ډينگلر په دی خبره نور هم خفه شو او ډانټې ته يې په زړه کې کينه زياته شوه.

پيغله مرسيډيز د خپل کور په باغ کې د ځنگلي گلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو گامه ليرې د لرگي په چوکۍ په تورو جامو کې يوبښکلي ځوان ناست و چې کله نا کله به يې له دی سره خبره وکړه. دی ته يې وويل، گوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي. مرسيډيز ورته په قهر وويل، يو وار می درته وويل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترگه گورم. دا خبره ولی بيا بيا کوي؟ فرنانډ ورته وويل، ته خو خبره يې چې زمونږ په تېر کې رواج دی چې پخپلو کې واده کوو. زه په پوځ کې يم او ښايي زه درته غريب ښکارم ځکه ته د يو شته من سړي په انتظار يې. مرسيډيز ورته وويل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مينه لرم او هغه له تا هم غريب دي. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې وويل، زه د ايډمنډ ډانټې سره مينه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته وويل، که ډانټې مړ شو نو بيا ؟ مرسيډيز

ووبل، بيا به دا هم مړه شي. په دې وخت کې ايډمنډ ډانټې باغ ته راغلو نو مرسيديز لکه د گل و غورږيده خو فرنانډ د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانټې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسيديز وويل، دې زما ورور فرنانډ دی. ډانټې د هغې لاس ونيولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وينم. مرسيديز موسکې شوه او ډاډ يې ورکړو چې فرنانډ دهغې ترېور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی.

خوشبېي وروسته فرنانډ د ښار په يوې کوڅه کې ناهيلي روان و چې يو چا ورباندې غږ وکړو. ده وليدل چې د ډانټې گاونډې د کپتان ډينگلر سره د ميخاني مخ ته ناست و، شراب يې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره يې کښولو. په څو شېبو کې دوي دواړو فرنانډ ته د ډانټې په اړه لمسونه وکړو. ډانټې او مرسيديز د يو بل تر څنگ له هغې لارې تېر شول نو ډينگلر دوي ودرول او د واده په اړه يې پوښتنې وکړې. ډانټې وويل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کې به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاريس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترگو پناه شول نو ډينگلر د فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسيديز پرې څومره گرانه وه. هغه ورته وويل چې ډېره، نو ده وويل، "که زه ستا په ځاي وي نو د ډانټې په خيټه کې به مې چاقو منډلې وي." "فرنانډ ورته وويل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانټې مړشو نو مرسيديز به هم ځان وژني. ډينگلر په دې وځانډل، "نښې دا وايي خو هيڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و او د وخت په تېرېدو هغه د شرابو په نشه نه پوهيدو چې څه وايي.

ډينگلر د ميخاني يو خدمتگار نه کاغذ او قلم د روشنای سره راوغوښتل او فرنانډ ته يې وويل چې د خپل گس لاس سره ورباندې وليکي چې، ډانټې د ايلبا په جزيره کې د ايمپراتور نپولين سره ليدلې و او د هغه له خوا يو ليک پاريس ته اوړي. دې د هغه غندنه کوي او ثبوت يې دا دی چې که د ډانټې تالاشي وشي نو هغه ليک به پيدا کړي.

په بله ورځ د ښار په يوهوټل کې دايدمنډ ډانټې اود مرسيديز د واده ميلمستيا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانټې دېرې ملگري ورته

راغلي و. مورېل چې راوړسیدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسیدیز نن له نورو ورځوډېره ښکلي شوې وه او ډانټې ورته په کتلو نه مړیدو. ډینګلر، د ډانټې ګاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خو فرنانډ نارامه و. څو شېبې وروسته دده رنګ ژیرشو او خوا یې ګرځیده نو دمیلمستیا له خوني بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول میلمانې راپاسېدل چې په کلیساګی د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دی وخت کی یو لوړ غږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دی پخپل ځای کېني.

د هوټل په دروازه د پولیسو مشر ولاړ و او دده په لیدو موریل ورته وویل، څه خبره ده؟

ډیولیسو مشر وویل چې ددوي ایډمنډ ډانټې پکارو. ټولو ډانټې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ایډمنډ ډانټې یم. څه راته وایئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تانې ته ورسره ځي. مرسیدیز یې هوشه شوه او ډانټې ورله اوبه ورکړی نوډا هم هلته په کرسی یې کېنوله. هلته څو کسانو او مورېل پولیس ته خواست وکړو چې ډانټې به په بله ورځ به درشي، نن یې واده دې خو دوي وونه منل. ډانټې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بیرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسیدیز د واده په جامو کی کړکی ته ولاړه او په اوښلنو سترګو یې ورته په مخه ښه وویل. ډانټې ورته له ګاډي په زوره وویل، زه به ژر بیرته راشم.

مورېل د ډانټې د خلاصون لپاره پولیس ته ولاړو خو هغوي دده ضمانت و نه منلو. دی بیرته راغلونو په انتظار میلمنو ته وویل چې په ډانټې د نیولین سره د اړیکو تور لګېلی دی او هیڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانټې د پلار ګاونډي ډینګلر ته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پولیسو ته هرڅه ووايم چې پرون موڅه وکړل. ډینګلر ورته وویل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راگیر شو. فرنانډ د مرسیدیز لاس ونیولو او دا یې کورته بوتله.

د مارسېل یوی مانی په خونه کی ډانټې ناست و. دده په اړه یو لیک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دی کی لیکلي و چې ده نیولین ته یو لیک وړی او بل یې دده له خوا په پاریس کی چا ته راوړی و. نیولین

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و. قاضي نواب وېلفورټ نومېدو او د ډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسو د مشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی خو نه و. پولیس ورته وویل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلي مورېل هم راغلو او قاضي ته یې وویل چې ایډمنډ بی گناه و او دده کسانو اشتباه کړی وه. قاضي ورته وویل چې دی به پخپله وگوري. دننه دده په میز د کاغذونو گډۍ ایښې وه چې پکې د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی وویل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نیولین ته یو لیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی و چې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته وویل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده وویل چې د بېړۍ مرکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووري.

د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریریدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه وویل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخاری ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته وویل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووايه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لري؟ ډانټې ورته وویل چې دی هیچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته وویل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژر به یې خوشې کړي.

ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظار تېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په گاډي کی دې کښي. دی په ارام ولاړو او کله چې اس گاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالی احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتی کی کښینول شو او تر ډېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

چې چرته يې بيایي؟ هغوي ورته ووبل، ژر به خبر شي. له ليرې يې د مرسيډيز کورليدو چې تراوسه هم د هغی د کوتې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زاری وکړې چې ورته ووايي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې ورباندې پخوانۍ بندي خانه جوړه وه. په دی کی به یواځې سیاسي بندیان ساتل کیده او ډانتي هک پک پاتې شو چې دی په کوم جرم هلته ورليږل کیدو. محافظ ته يې ووبل، زه نه محاکمه شوی یم، نه راباندې جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امر ما بندي خانې ته وورئ؟ نږدی وه چې ده په سمندر کی توپ کړی وې خو محافظ پری پوهه شو. دده د سترگو په اشاره دوو کسانو راگیر کړو او د کشتۍ په فرش يې پر مخی واچوو.

غونډۍ ته په رسیدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په رابنکلو يې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د توپکو سره بدرگه دده شاو خوا روان و. د دی بندي خانېډېوالونه لوړاود تیر و نه جوړ و. ډانتي خوشبېي په یوه کوته کی وساتل شو او بیا یو کس راغلو چې دې خپلی خوني ته یوسي.

په دی خونه کی په زمکه پرورایښي و چې دده د ویده کیدو لپاره و. یو لوبښي کی اوبه او یوه اوچه ډوډۍ يې ورته ورکړل او لویه اوسپنیزه دروازه يې ورپسې وتړله. ډانتي سهار د بندي خانې د مشر سره د لیدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په میاشتو واوختی او هیچا له ده سره ونه لیدل. دی به په کوته کی ټوله ورځ لکه د لیونو گرځیدو او کله کله خو ډوډۍ هم تری پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ يې لیدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړي نو ده به د مشر سره د لیدو ووبل. هغه به ورته وبل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کیدیشي په یو څو میاشتو کی يې وويني.

ډانتي یوه ورځ ورته ووبل چې د څو پیسو په بدل کی دی مرسيډيز ته یو پیغام یوسي خو محافظ ورته ووبل چې که دی ونيول شو نو د نوکړۍ نه به يې وشړي. خو ډانتي تل هم دا غوښتنه کوله. یوه ورځ محافظ راغی او ورته يې ووبل چې نن به د مشر سره وويني خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټینگ ونيولو اود بندي خانې په ته خانه کی يې واچولو چې پکی تکه توره تیاره وه.

د بندي خان نه بهر مرسيديز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانټې په اړه معلومات وکړي خو هغه ورته وويل چې د هغه معامله دده له گوتو وتلې وه. د ډانټې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدو او د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاریس کې د باچا تخت نسکور او حکومت بدل شو. نيولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخواني باچا يو واري بيا په تخت کېناستو.

د زندان په تياري خونې کې د ډانټې يونيم کال پورا شو او يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنې ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلې خونې کې بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواره پریرې نو ژر به له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کې دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کې پروت و.

يوه شپه ددېوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوریدو، داسې لکه چې څوک په تيرهدېوال وهي. ده فکروکړو چې مورکان يا بل ځناور به وي. خو دا غږ تر دريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تنبتيديو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وي. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کې ماته شوي دروازه جوړوي.

په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پېل شونو ايښود. يوه تيره راواخسته او خپلېدېوال يې پرې درې واری وټکوو. ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښي و خو بيا يې هغه غږ نه اوریدو. ده سهار ږوډی وخوره او د غږ د اوریدو په انتظار شو. درې ورځې هم داسې تېرې شوې. په

څلورمه ورځ محافظ ورته ږوډی راوړه او ولاړو نو ده بيا ددېوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په دېوال کې سوري جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره دېوال وتوري خوهيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جگ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځای پرېښودې او يوه يې ددېوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تيرې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړي. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته يې وويل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جگ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جگ يې ورته راوړو.

ډانتي په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سيمنت ټوړل او په دريو ورځو کې يې يوه خښته رابرخيره کړه. په څو ورځو کې دى د خښتي د خوځولو جوگه شو. په دې وخت کې هغه ددېوال نه وراخوا يو انساني غږ واوريدو چې له ده سره يې خبرې کولې. دا سړې ايبي فاريه نومېدو او له ډانتي يې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته وويل. ايبي. زه اته کاله کيږي چې په دې زندان کې يم. خو دا راته ووايه چې تادېوال په کوم ځاى کې ټوړلي دي؟ ډانتي. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دى. ايبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصيري؟ ډانتي. دننه دهليز کې چې مخ يې غولي ته دي. ايبي. ما څومره لويه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پينځلس ميټربره مې دېوال سوري کړې دي. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دي. ډانتي. په دې خو به ته د سمندر لوري ته تلې. ايبي. هم دا مې غوښتل او که داسې شوې وي نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزيره ته مې ځان رسولې وي. ډانتي. دومره ليرې به دى لامبو وهلې شوى؟ ايبي. خداي به توان راکړى وي. خو ته اوس نور دېوال مه ټوړه.

په راتلونکو څو ورځو کې دى دواړو بنديانو هغه وخت ددېوال له سوري يو بل سره خبرې کولې چې محافظان به تللي و. بيا يوه ورځ ايبي ددېوال خښتي ليرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتي دده په ليدو دومره خوشاله شواو دې يې کړکۍ ته بوتلو چې مخ يې وويني. ايبي يو سپين ږيرې سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد يې لرلو. هغه لومړې دېوال معاينه کړو چې ددى خښتي به څنگه بيرته اړدي چې محافظ پرى شکمن نشي. ده ډانتي ته وويل چې د تيرې د ټوړلو او د سوري د جوړولو لپاره يې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې يوه ټوټه يې دکت له لرگو نه بيل کړى او چاقو يې تړى جوړکړى و.

ايبي فاريه د اطالوي اوسيدونکي ولوستې سړې او په څو ژبو کې يې خبرې کولې شوې. ده ډانتي ته وويل، زه هر وختي د خپل ځان د ښه کولو

لپاره کارکووم. پخپلو کمیسونو می لیکنې کړي دي، ځان ته می قلم او رنگ پیدا کړي دي. ډانتي ورته وویل، رنگ دی څنگه جوړکړو؟ ده وویل، "زما د خوني په یوگوت کی پخوا یوه بخاري وه چې وروسته یې بنده کړه. ما ولیدل چې د هغی سره د سکارو او د ایرو توتې وې. دا می میده کړل او په لږو اوبو کی می په گډولو تری بڼه رنگ جوړکړو." ډانتي ته یې وویل، ته هم په دی زندان کی پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب یا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتي د خپلې خوني له دېوال هم هغسې خښتې لیرې کړې چې ایبي فاریه ورته چل ښودلې و او دده خوني ته ولاړو. ایبي د وخت د معلومولو لپاه د لمر یوه وړانگه ورته په گوته کړه چې ددېوال په بیلا بیلو برخو راتاویده او په دی توگه ده په دېوال دساعت ښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سوري کړې او هغه ټول شیان یې د خښتو شا ته پټ کړي و چې څو کالو راهیسي یې پرې دېوال تورلو. ده خپل کمیسونه په وړو وړو برخو شلولي و او ورباندې د اطالې تاریخ لیکلې و. ډانتي تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به یواځې د ورځې په رڼا کی کولی شوې. ایبي ورته وویل، "ما ځان له ډیوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بیله کړم او هغه د ډیوي د بلولو لپاره کاروم." دا چې گوگړ یې له کومه کوو نو ایبي وویل، ما دوي ته وېلي دي چې زه د څرمنې په ناروغی اخته یم او سلفر ته اړتیا لرم. دوي راته معمولي سلفر راکوي چې زه یې د اوربلولو لپاره کارووم. ډانتي چې څومره د ایبي خبری اوریدې د انساني ذهن او استعداد په اړه یې معلومات هم زیاتیدل.

بیا ایبي د ډانتي کیسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کی زندان ته راغلي و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو یې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکیدو ترټولو زیاته گټه به چا ته شوې وي. ډانتي چری په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس یې وویل، که دی نه و نو کپتاني به ډینگلر ته رسیدلې وې. بیا یې ورته د لیک په اړه وویل چې لوی څارن وال ته چا لیکلې و او خط یې کوړ و. ایبي خپل قلم راواخستو او په گس لاس یې یو څو توري په تیره ولیکل نو ډانتي حیرانه پاته شو. هغه لیک په هم دي خط لیکل شوې و. ایبي تري د مرسیډیز په اړه وپوښتل چې ایا بل څوک داسی و چې له هغې سره یې واده غوښتو. ډانتي د فرنانډ نوم یاد کړو. خو ایا دا لیک به فرنانډ

ليکلي وي نو ډانتي ووبل، "نه هغه به زه وژلي وي خو دا کار يې نشو کولی دومره ولوستي نه و." ايبي د نورو کسانو په اړه هم پوښتنې وکړې او د قاضي د ليک د سيزلو په خبره يې ورته ووبل، "ته ډېر ساده يې. په ليک چې کوم نوم ليکلي و هغه کس زه پېژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولين ملاتړي کوو. قاضي ليک ددی لپاره وسيزلو چې پلار يې د بغاوت په تور ونه نيول شي، ددی په بدل کې يې ته تورن کړي او دلته يې راواستولي."

په هغه شپه ډانتي پخپل کټ نارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړی وه او دی ترې هيڅ خبر نه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل يې چې له بنده ووځي او د ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ايبي سره خپل احساسات شريک کړل نو هغه ورته ووبل، "د وينو تويولو نه هيڅ نه جوړيږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنگه ووځي؟" ډانتي ورته ووبل چې يوه ورځ به محافظ ونيسي، پر به يې کړي او له خونې به ووځي. خو ايبي ورته ووبل، "بهر به نور محافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نيولو سره مرکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کې به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي."

په دی دواړو بنديانو يو کال نور هم تېر شو او په گډه د تينبتي په پلان يې بيا غور وکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته يې د لاری ويستلو کار پيل کړو. ډانتي د ايبي فاريه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا تر لاسه کوله. دوي د لرگي اود توکر په تړلو يوه زينه هم جوړه کړی وه. خو يوه شپه ايبي فاريه سختې تبې ونيولو. ډانتي دده په وينا د کټ په بازو کې پټ د دارو يووړو کې بوتل ورته په خله کې وڅڅوو او ډېر ناهيلي خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کې يو ډاکټر د ايبي علاج کوو. يوه ورځ ډانتي دده خونې ته ولاړو نو ايبي په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه يو تاو شوی کاغذ او يوه قطب نما راويستل. بيا يې ورته ووبل چې دا د يوې خزاني نقشه ده چې د مونتي کرسټو په ټاپو کې پټه ايښې ده. ډانتي ورته د زوې په شان ايسيدو او په دی څو کلونو کې ده ورته څرگند کړل چې د باور وړ او نیک انسان و. بيا يې ده ته ووبل، په هغه حال کې چې زه له زندان تا سره يو ځای ولاړ نشوم او ته ووتلي، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

بيا يې ده ته د خزانې ټول تاريخ بيان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه ليدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتونو کی ليکلي دي. خلک په دی خبره به وځاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتي ددی ټاپو په موقعيت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو واري له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتي غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو يې واوریده نو نقشه او قطب نما يې واخيستل او ددېوال د سوري نه خپلې خونې ته راغلو.

په بله ورځ ايبي د ډانتي په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهيلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته يې د خپل دېوال سره غوړ ايښي و چې د محافظانو غږ واورې چې دوي څه کول. د زندان مشر محافظانو ته امر وکړو چې دده مړې دې په يوې بوجی کی بند کړي اونيمه شپه يې جنازه وکړی. خوشبېي وروسته يو چا د ايبي مړې له کت ليرې کړو اوبوجی کی يې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو ډانتي چرت وهلو چې دی بيا يواځې شوی و. ترډېره وخته ده د خپل ژوند او د ايبي د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر يوی نتيجې ته ورسيدو. دی د ايبي خونې ته ولاړو او د هغه مړی يې له بوجی راوويستو. هغه يې خپلې خونې ته بوتلو او په کت يې سملولو، څادر يې پری وغوړوو. کوټه يې هم هغسي پرېښوده اوڅو شيان يې پخپلو جیبونو کی کښودل. دی د سوري له لارې د ايبي خونې ته ولاړو او په هغه بوجی کی يې ځان بند کړو چې د ايبي مړې پکی ايښي و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ايبي کوټې ته رادننه شول او بوجی يې راواخسته. يو محافظ. څومره دروند دی. دی خودېر سپين ږيري او کمزوري ښکاريږي.

بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړيري نو هډوکي يې درنيري. يو. تا د بوجی سترلي دي؟ بل. له دی ځايه ولې دومره وزن يوسو؟ هلته نږدې به يې وتړو. يو. ته ښه واي.

افسر. (د پښو په دربی) يوه رڼا راوړی چې بوجی وتړو. بل. صيب، دومره وزن به بس وي؟ افسر. هو دا بس دی. له پښو سره يې وتړی چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

يو. هوا بنه نه ده او څپې هم په زور دي.
 بل. هو. ايبي به نن بنه لامبو ووهي. (ټول خاندې)

په څو شېبو کې ډانټې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کې د پورته کيدو احساس وکړو او له خلي يې يوه کړيکه ووتله. په سمندر کې د غورځيدو سره ده په لاس کې نيولې چاقو سره د بوجی سر پرانستې اود پښو وزن يې پريکړې و. پخوا له دې چې دی د اوبو تل ته ورغلی وي ، ده په اوبو کې لامبو ووهله. دې خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کې په کوم يو خلک نه اوسيدل او هغې کې يو ته يې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د يو ټاپو په غار کې لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته يې کتل.

دده نه لږ ليرې يوه وړه کشتۍ په طوفان کې چپه شوی وه اود خلکو چيغې يې اوريدې شوې. دده لپاره اوس دا فيصله کول و چې هم هلته په ټاپو کې پټ شي او که يوې لوي بېړۍ ته ځان ورسوي چې ليرې د مارسېل په ساحل يې لنگر اچولې و. په دواړو کې دده دنيول کيدو خطر و. که په ټاپو کې ايساريدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه يو څو شيان دده په لوري راغلل چې د ملاح (مانو) يوه خولۍ پکې وه. ده لاس وروړاندې کړو، دا خولۍ يې ونيوله او په سر يې کړه. بيا د ماتې کشتۍ په يوه تخته يې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوي بېړۍ ته ورنږدې شو چې د ساحل نه ليرې روانه وه.

اوس د سهار رڼا خپره وه ، دې راپاسيدو اوبېړۍ ته يې خپله خولۍ وخوځوله. د لوي بېړۍ نه دوه کسان په وړې کشتۍ کې ورته راغلل او دې يې له اوبو وويستلو. دې دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترگې يې وغړولې نو د لوي بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه ليرې راوتلې و. ډانټې د دې اطالوي بېړۍ کپتان ته خپله کيسه تېره کړه چې دې د يو ټاپو اوسيدونکی و او په چپه شوي بېړۍ کې يې کارکوي. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووبل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي. کپتان ورته راضي شو نوډه خپله ږيره او ويښته وخريل. د زندان د ټاپو په سر په شين اسمان سپين لوړې ښکاريدو چې د يوې ټوپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د يو بندي د تيننتي اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانټې

مخ ته وکتل خو ده دشرايو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پری شک ونشو.

هغه بېړۍ يوه ورځ وروسته د مونږي کرسټو له ټاپوټېره شوه او ډانټي غوښتل چې د ايبي خزانه پکې ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر يې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړی وه د قاچاق وړونکو وه او يوبندر کې ورباندې ډزی وشوې چې ډانټي يې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کې نه و. دوه نيمې مياشتې هم دغسې تېرې شوې او ډانټي په بېړۍ کې څو ملگري جوړکړل چې يو پکې جيکب نومېدو.

د خپل قرارداد د پای ته رسيدو نه وروسته کپتان ته يې خواست وکړو چې يوه کشتی دی ورله ورکړي چې دی د مونږي کرسټونومي ټاپو ليدل غواړي. دده سره يو څو کسان هم مله و. خو هغسې چې ايبي فاريه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټي په دی ټاپو کې داسې زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکې د يوې خزاني درک شوې وي. ده پخپل ټوپک يوځنگلي اوزه وويشتله او جيکب ته يې ووبل چې د نورو ملگرو سره دا په اور وريت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د يوې غونډۍ په سر چې ورسيدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملگري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو مياشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شي، له بنده وتل و خو اوس د خزاني لټون ورته مهم و. انسان څومره ژر خپل بده ورځ هيره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.

ده د ټاپو هری تيرې ته کتل او چارچاپېره وگرځيدو خو هيڅ ښې يې ونه موندلې. دده ملگرو چې اوزه پخه کړه نو يو هواي ډز يې وکړو چې ډانټي رابښکته شي او له دوي سره يوډۍ وخوري. دی ښکته په منډه روان و چې يو ځای يې پښه واوریده او راپريوتو.

په مونږي کرسټو نومي ټاپو کې ډانټي په يوې ژورې کنډۍ کې ټپي پروت و او دده ملگرونشوکولي چې راوباسي. ده خپل ځان څو گامه ليرې يوې تيرې ته رسولې و چې ورباندې وابنه ټوکيدلې و. دده ملگري بايد په هغه ماښام بيرته لوي بېړۍ ته تللي وي. نو يو څه خواږه او اوبه يې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووبل، داسې ښکاري چې ډانټي پوښتی ماتې شوې دي. دی

پخپله په بلی کشتۍ کی کښیناستو او د ډانټې د ژغورلو لپاره ولاړوڅو هغه د خوځولو نه و. ډانټې دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندی راویستلو نو بیا به یې وویښي.

بېړۍ یوه اوونۍ وروسته راگرځېده نو جیکب ووبل، زه به خپل ملگري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانټې ورته ووبل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژر به پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملگري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تېرسره یې د هغې تیرې شاوخوا تورل پېل کړل چې ده پرې ډډه وهلې وه. هغه دا هڅه وهلې و چې ددی تیرې شا ته به څه وي نو ځکه د تېې کېدو پلمه یې وکړه. د تیرې شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یو غارته تللی وه. هم هلته یې د لرگي یو تابوت ولیدو چې پکې د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایښې فاریه ورته ښې ورکړې وې.

په شپږمه ورځ چې بېړۍ بیرته تاپو ته راغله نو ډانټې دخپلو ملگرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووبل چې دی اوس پخوا نه ښه و. دده له مخ داسې هیڅ ښې نه وې څرگندې چې گوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی بېړۍ ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملگرو نه بېل شو او یو زرگر ته یې څلوردانې واړه الماس وښودل. دی وپریډو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرگر ترې پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې ترې په پینځه زره فرانک واخستل.

ډانټې څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې ووبل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پېسې پریښي دي. په هغو پېسو ده یوه زړه بېړۍ واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه او هغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.

ده یوه بله بېړۍ هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کاريې پېل کړو. دا بېړۍ په هره پیره کی د مونټي کرسټو تاپو سره به اړو مروودرېده. ډانټې به څو ساعته په دی تاپو ځان له تېرول او ورو ورو د خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل. میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ و او د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

مرسيديز په اړه نه پوهيدو چې هغه به چرته وي. خو ورځې وروسته دى پخپلې بېړۍ كې د مارسېل بندر ته ورسيدو او د گمرک كسانو ته يې د انگلستان پاسپورت وربښكاره كړو چې دده نوم نواب وېلمورپېرى ليكلي و. په بندركې دده ځينې شناخته كسان اوس هم په كار اخته و خو هيچا دى وونه پېژندلو.

ډانتي د خپل پلار كورته ولاړو چې اوس بل څوك پكې اوسيدل اوله خفگان يې په سترگو كې اوبښكى راغلې. ده د پلار په كور كې خوشېې تېرې كړې او د گاونډي په اړه يې پوښتنه وكړه نو خبر شو چې هغه اوس په يو بل ښار كې سر اې جوړ كړى او هم هلته اوسيدو. ډانتي د هغه سر اې درك معلوم كړو او په يو اس ورته روان شو.

د سر اې خاوند د لوي دروازي نه بهر سړك ته كتل او د مشتريانو په انتظار و چې په اس سپور يو كس يې وليدو. هغه چې رانږدې او له اس ښكته شو نوده يې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممكن يو پادري و. هغه ته د هر كلي نه وروسته ترې پوښتنه وكړه چې څه خدمت يې وكړي. پادري چې هوسا شو نو له ده يې پوښتنه وكړه چې څوارلس كاله پخوا يو كس د ايډمنډ ډانتي په نوم يې پېژندلو؟ د سر اې خاوند ورته وويل، هو هغه څنگه نه پېژنم، زما ملگرى و. هغه مظلوم په يو جرم نيول شوى و او هم هلته په بندي خانه كې مړ شو. پادري وويل، "ډانتي چې مړ كيدو نو زه يې د كټ سره ولاړوم او وروستي دعاگانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستيو شېبو هم دا وېل چې دى بې گناه زندان ته اچول شوى و. ما ته يې يو الماس راكړو چې يو بوډا د خپل خدمت په بدل كې ده له وركړى و. دا الماس پنځوس زره فرانك بيه لري او ما سره دى." دا يې وويل او له خپل جيب يې يو ډېلې راويستلو چې پكې د الماس يوه ښكلې گوته ايښې وه. پادري وويل، "دا يې امانت راكړو چې خرڅ يې كړم او په مارسېل كې په پينځو كسانو يې وويشم چې يو پكې ته يې." سړى وريږديدو او رنگ يې والوتو. پادري وويل، "هغه بل كس پينگلر، دريم چې وېل يې دده رقيب فرنانډ و. خود چنگلي نوم يې رانه هير شو." سر اې والا په تلوسه وويل، "مرسيديز. مرسيديز!"

پادري وويل، "هو... هم دغه نوم يې راښودلى و. پينځم د هغه پلار و چې نن خبر شوم، مړ دى. غواړم ته راته ووايي چې هغه څنگه مړ شو." سر اې والا په جوش وويل، "ولې نه. زه د هغه گاونډي ووم. خلكو وېل چې هغه د

زوي له غمه مرشو او ډاکټر وېل چې کولمې يې خرابې وې خو ما ليدل چې هغه زورسېري د ولورې د لاسه مړ شى و. "پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا ځنگه نړۍ ده چې يو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولۍ. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخې زه تا ته درکړم نو دا ووايه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانټې د نيول کيدو په اړه ورته ټوله کيسه تېره کړه او دا چې ځنگه ډينگلرپه گس لاس ليک وليکلو او فرنانډ هغه لوى څارن وال ته ورواستوو. د مرسيډيزپه اړه يې ووييل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته يې ووييل چې له دې سره دى ولاړ شي خو هغه د زوي په انتظار و. موريل هم څو وارى ددوي کورته راغلو او د ډانټې پلار يې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.

پادري تری د موريل پوښتنه وکړه نو سراي والا ووييل، "هغه اوس يو خوارسېري دى، کاروبار کى يې تاوان وکړو، لور يې کويژده ده خو خسرگنۍ يې د غريب سري لورنه غواړي. زوي يې په پوځ کى دى. په وروستي ځل دى د ډانټې پلارکورته ورغلى و او يو سوررنگ وريښمينه بټوه چې پيسې پکى وې، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پريښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."

د پادري په پوښتنه هغه ووييل چې فرنانډ او ډينگلر په مزو کى دي. ډينگلر د موريل په واسطه د هسپانيې په يو بانک کى کارپيل کړو او د بانک د مشرلوريې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس يې بله ښځه کړى ده چې د باچا د يو مشاورلورو. دى ميليونردى، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړى شوى دى. فرنانډ په پوځ کى جگړن و او د باچا د محافظانو په ډله کى و. يو جنرال چې د باچا مخالف و، دى ځان سره کړواو نصيب يې ښه و چې بل حکومت ورله ددى غدارۍ په بدل کى دروند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دى د ډينگلر ملگرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دى. اوس د مورسرف نواب په نوم ياديږي او مرسيډيز يې ميرمن ده. دوي يو زوي لري چې البرټ نوميرى.

پادري د الماسو گوته د سراي خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددى حقدار نه گڼي. بيا يې تری د هغې سړى وريښمينى بټوي غوښتنه وکړه چې مورېل دده پلار ته پريښي وه.

څو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته يوانگريزتجار ورغلو او هلته يې د موريل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره يې کاروبار کوو.

دی خبر شو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و. هغه تجار چې په اصل کې پخپله ډانتي و، ښار والی ته خواست وکړو چې دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به اخلي نو ده ددفتر مشر ته وویل، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم. مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟

مشر. هو صیب، له تېرو پېنځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده. تجار. تاسو زندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کې لیکئ؟

مشر. هو په دی کې مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ؟

تجار. ما زدکړی په کور کې کړی دي او د اټالېي ایبي فاریه په نوم استاد راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ.

مشر. دا سړی زه ډېر ښه پېژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیري چې مړ شو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پېښه ترلې ده. یو بل بندي چې ډانتي نومېدو، دده خونې ته یې سوري کړی و او د ایبي په کفن کې یې ځان بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کې وغورځوو نو خبر شول چې د ایبي مړی وو دده په خونه کې پرت و.
تجار. ډېره عجیبه کیسه ده.

مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وگورئ، زه به په بله کوټه کې د مورېل د شرکت اسناد تیار کړم.

په هغه دوسیه کې د ایبي فاریه پرځای ایډمنډ ډانتي خپله پاڼه پرانسته. هلته په ده لگېدلي تور او د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه. هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو. ده د مورېل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والی له دفتر ووتلو.

یو کس د ښار په کاروباري مرکز کې د مورېل شرکت دفتر ته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنۍ د استاخي په توگه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته یوړل شو چې اوس سپین زیری او پخپل میز د دوسیو په گډۍ یې کار

کوو. ده ته يې د کښاستو ووبل او پوښتنه يې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاخي ورته ووبل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پري شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والي نه مې راوړل. موريل سترې ښکاريډو او وي وېل، "زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک راباندې دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته يې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکې ده او د هغې د مال کتلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پېسې درکړو." استاخي لا په ځواب کې څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهر څوک په منډه بره راوختل او دروازه يې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترگې يې له اوبښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته يې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندر کې غرقه شوې وه.

د موريل په دفتر کې دبېړۍ د ډوبېدو په خبرماليوسي خپره شوه نو هغه انگرېز تجارچې په اصل کې ډانتي و ورته د څلورو مياشتو نور وخت ورکړو چې خپل پور ورته پريکړي. بيا يې د موريل لورجولي ته ووبل، يوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا يو ليک راشي. په هغې کې هرڅه چې ليکلي وي هم هغه وکړه. جينۍ ورسره لوزو کړو او دې له هغه دفتر ولاړو.

څلورمياشتې تېرې شوې او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان يې وژلي وي چې د هغه لورجولي يو ليک تر لاسه کړو. په هغې کې ورته د ټول پور لپاره پېسې ورکړې شوې وې. د مورېل د لور واده لپاره ورته يو قيمتي الماس او يوه بېړۍ هم ورکړې وه. دا هرڅه د ډانتي له خوا وشول چې اوس د مونتي کرسټو نواب په نوم پېژندل کېدو. خو مورېل خبر نشو چې مونتي کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.

په اوړي کې د پاریس د شته من تېردوه ځوانان چې يو پکې البرت نومېدو، د سيل لپاره روم ته په بېړۍ کې د مونتي کرسټو ټاپو کې ښکار لپاره ايسار شول. هلته يوڅو کسانو ورته ووبل چې دا ځای د يو نواب دی او دوي د هغه ميلمانه دي. په روم کې د مونتي کرسټو نواب ورته ښه ميلمستيا وکړه. دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملگرې شول او په يو ځای کې هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرت ژوند وژغورلو. پاریس ته دبېرته تگ نه وړاندې البرت نواب ته بلنه ورکړه چې

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتگ هغه ورته د ډوډۍ میلستیا وکړه او مونږي کرسټو په ډبرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکي د یوی ځوانی میرمنې انځور په لیدو هغه هیښ شو. ځوان ورته وویل چې دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات څرگند نکړل خو ځوان ورته تردېره وخته د مورخبري کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغېروکړو خو ډانټي یې وونه پیژندلو.

کله چې د البرټ مور راغله نو د نواب مونږي کرسټو په لیدو یې رنگ ژیرشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوی ژوند یې ورته ژغورلي و. د مونږي کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانی اخستي او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینگلر میرمنې د نواب مونږي کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انگلستان اوسیدونکی و خو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تگ راتگ پېل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینگلراوس د یو بانک مشر و او دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لگولي وې. مونږي کرسټو پخپلې سرمایې د بازاراندول وړان کړو او ډینگلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.

اخوا د ډانټي د پلارگاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرگر ته ولاړو نو ورسره په بیه وړان شو. د دواړو ناندري په جنگ واوختې او ده زرگراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټي دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتي لاره ورویسته. خو گاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملگري سره د مونږي کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملگري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټي دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسي بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرگند کړو چې دی په اصل کی ډانټي و. هغه وخت گاونډي د خدای نه بڅېښي غوښتلي او هم په هغه حال مړ شو.

فرنانډ مونډیگو چې اوس د نواب "مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوی یې هم خبرنه و.

خو یوه ورځ دپاریس په یوې ورځپاڼې کې راپور خپور شو چې شل کاله پخوا د یونان یوه کلا د فرناند په محافظت کې وه، خوه په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسلیم کړی وه. د هغه کلا مشريې وژلې او دده لور یې لکه د مینځې په بازار کې خرڅه کړی وه. هغه جینی چې هیډي نومیده ددی ټولو کیسو شاهدي په محکمې کې ورکړی وه. په کومې ورځپاڼې کې چې دا خبر چاپ شو، هلته د البرت یو ملگري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه یې وربنکاره کړه. البرت. زه غواړم چې ته سبا یو بیان چاپ کړی چې د یونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟
البرت. فرناند زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوی شوې دي.
بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټنې وړ خبر دی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکې ووشي.

البرت. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه یې دفاع ته اړتیا ده. زه درته وایم چې دا بیان دی سبا ته خپور شي که نه...
بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنگ راسره کوي؟
البرت. هو، هو، جنگ به وکړم.

بوشامپ. گوره، گواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي رالیرلې او یا چا په رسمي توگه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرت. سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړي راواستوي چې زمونږ د جنگ ځای وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، ای...ودریزه..(البرت ځي)
څوورځې وروستو بوشامپ د یونان سفر وکړو او په دی اړه یې معلومات راټول کړل. ده د البرت سره ولیدل او هغه ته یې څو اسناد وړاندې کړل چې پکې دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته وویل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرگندوي چې پایله یې د مورسرف د کورنۍ په تباهی وه. البرت ټول کاغذونه وسيزل او دواړو ملگرو روغه وکړه.

د ډينگلر د لور کويژدنه د البرت سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "اندریه" نومېدو، د مونتي کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژر د ډينگلر لورداندریه سره مينه پيدا شوه. ددی کويژدنې ماتيدل د نواب مورسرف او ډينگلر کورنيولپاره د خواشينۍ سوب شو او ددواړويو بل سره ورانه شوه. ډينگلر د اندريه په اړه خوش بين و چې دې به له البرت ښه زوم ورته ثابت شي. خومونتي کرسټو معلومات وکړل چې اندريه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دويمې ميرمنې زوی و چې ده د بدنمۍ له ويرې مرگ ته پريښي و. هغه ماشوم يو خدمت گار وژغورلو او وروسته دی يو نواب خپل زوی په توگه لوي کړو. هغه خدمت گار د مونتي کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو يوه ورځ يې ورته د هغه ماشوم اصليت ورڅرگند کړو. خدمت گار په يوه قضيه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه يې ټول حال ووپلو. په نتيجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي ميرمنه دومره ناهيلي شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې يې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هيڅوک ددی بدنمۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوريدو نو جامې يې وشلولي اوليوني شو. خو مونتي کرسټو دده لور وېلېنتاين وژغورله ځکه د موريل زوی "مېکس" له هغې سره مينه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په يوه پيښه کی ډانتي مورېل ته خپل ځان وروپېژندلو.

نواب مورسرف ته يو ورځ خبر ورسيدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه ليکنی شوی وې. هيډي نومي جينۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند يې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپيناوی لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونتي کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هيډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونتي کرسټو د هيډي سرپرست و او هغه ته يې ډاډ ورکړوچې دې به يې پوهه کړي. خو هيډي له مورسرف ليدو ډده وکړه. البرت د خپلې مور په خواشينۍ د مونتي کرسټو سره پخپله وليدل او د ملگرتيا واسطه يې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنمۍ وژغوري. مونتي کرسټو ورته انکار وکړنو البرت هغه ته د جنگ لپاره ننگونه وکړه.

په هغو ورځو کې دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننگونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځای به دواړو کسانو د یو یو ملګري په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کې فیصله کول. زیات وخت به په داسې جنگونو کې خلک مړه شول. البرت چې مونتي کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننگونه وکړه نو دده ملګري بوشامپ دده مله شو. مونتي کرسټو مورېل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونتي کرسټو د جنگ لپاره ځان تیار کړو او د خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کې راننوتل او د یوې میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ... ودریږه، ته زما زوی نشی وژلې." مونتي کرسټو هک پک پخپل ځایو درېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ ښکاره شو. مونتي کرسټو ورته وویل، "مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، "ستا نوم، ایډمنډ ډانتي، وگوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونتي کرسټو وویل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترگو کې یې اوبنګی وې. ورته یې وویل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانتي یې، نه چې د مونتي کرسټو نواب. زما د زوی ژوند مه اخله." مونتي کرسټو ورته وویل، "ستازوی راته د جنگ ننگونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز وویل، "دی زموږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا ګڼي ځکه یې داسې وکړل. فرنانډ تا ته کوم زیان رسولي و چې تا ورپسې راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوی او ده له ما سره واده وکړو؟" ایډمنډ ورته وویل، "تا کله د خپل میره نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز وویل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوی؟" ایډمنډ وویل، "ځکه چې فرنانډ زما پر ضد سازش وکړو او زما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینګلر ورته دا لیک ولیکلو چې ته یې ولوستلې شي." هغه له جیبه یو تاو شوی کاغذ راویستلو او د مرسیډیز په لاس یې کیښودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ وویل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کې تېرکړل، څوارلس کاله... او زما پلار د

ولورې د لاسه او زما په غم کی مړ شو. مرسیدیز ورپریدیده اوله خفگان هم هلته د هغه په پښو کی په زمکی کېناسته. مرسیدیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوی سره دجنگ نه دی لاس واخلي. دی ورته وایي چې جنگ به کیري خو دده زوی به ژوندې پاتې کیري او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنگ لپاره ټاکلي ځای ته ورغلو. خو کله چې البرت د خپل ملگري سره راغلو نوډ ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته مور دخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.

په هغه ماښام مرسیدیز د زوی سره مشوره وکړه او ورته یې وویل، زه اوس نورستا د خاین پلار سره ژوند کول نه غواړم. البرت ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه گاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونتي کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېړۍ راغلو نو خپله ټوله گټه چې خوسوه روپی کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لگښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکی بکس کی پټ کړل. په ایماندارۍ گټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیدیز کولې شي چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنگه خبر شو چې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیري، نولیکلي یې وچې زه دا پېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کی هم ددی وي. البرت چې مور ته وکتل نو هغې وویل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.

ډانتي پخپل کور کی و چې یو خدمت گار ورته د نواب مورسرف د راتلو وویل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیدیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانتي ورته وویل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پرینودو ځکه د پلار د گناه بدل له زوی نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنگ یې ژیر شو. ورته یې وویل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنگ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانتي وویل چې دی د مونتي کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانتي و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باور یې نه کیدو

چې د یو ژوندي سړي سره خبری کوي. ډانټې ورته وویل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې یوه پکی ستا د جنرالۍ د گټلو په اړه دی، ښاغلي فرنانډ. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومی جینی او ما سره کړی دی چې د واده په ورځ دی له یو بل نه بیل کړل.

مورسرف د یو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل گادي کی کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کی له گادي ښکته او په پښو روان شو. ده په تیاره کی ولیدل چې میرمن او زوی یې د کرای په یو گادي کی کېناستل خو ځان یې ورته ښکاره نکړو. هغه گادي لا لوی سړک ته نه و رسیدلې چې د مورسرف په لوی مانی کی د طماچې یو ډز واوریدل شواو د یوی کرکی شیشه پری ماته شوه. خدمت گاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستی سلگی وهلې.

ډینگلر خپله ټوله سرمايه په ونډو کی بایللې وه او د پیسو د تر لاسه کولو یوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشر په توگه د خپلو اختیاراتو ناوړی گټه واخلي. ده له بانک پیسې وویستلې او فکر یې دا و چې هر وختی ښې ډېرې پیسې یې وگټلی نوبانک کی به یې کیږدي. خو ده هغه پیسې هم وبایللې او له دی وېرې چې څوک پری خبر نشي، مونټي کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره یو پلان جوړکړو او کله چې یې ورسره ولیدل نو ډاډ یې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کی هم شرکتونه لري او کولې شي چې یو سند ورله ورکړی او بل ځای نه پینځه میلیونه فرانک ترلاسه کړي.

ډینگلر په پټه له پاریس لومړی بیلجیم ته وتښتیدو او بیا اټالیا ته ولاړو. د شرکت ځانگې ته ورغلو او د نواب اسناد یې وربنکاره کړل چې د پیسود ورکړی په اړه و. هلته نه یې ټولی پیسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بیرته روان شو. په لاره یو وړوکی سراي کی یې دمه وکړه او د سراي خاوند "پاپینو" نه یې د ډوډۍ په اړه وپوښتل. پاپینو. تاسو چې خوړل غواړئ راته فرمایش وکړئ، هرڅه لرو. چرگ، مهې، د پسه کباب..

ډینگلر. نن شپه به مونږ چرگ وخورو.
پاپینو. ای...هلهکه. صیب ته چرگ راواخله.
ملازم. (ډوډی راوړي) صیب دا مو چرگ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

ډينگلر. دا ميز مو څومره مردار دي، (چړه او پنجه راخلي) خو خير زه وړي يم.

پاپينو. صيب، زمونږ اصول دي چې مشتري نه د ډوډۍ خوړلونه وړاندې پيسې اخلو.

ډينگلر. عجيبه اصول دي. څومره پيسې كيږي؟ پاپينو. دا يو چرگ په پنځوس زره شو، او ډوډۍ موله زره. د شرابو پيسې به يو نيم لك شي.

ډينگلر. دا څه كيسه ده؟ د پيسې ارزښت مو لږ دي او كه ما دوكه كوي؟ پاپينو. صيب، مونږ هم په دې بيه ډوډۍ وركوو، كه تاسو پيسې نه لرئ نو بل ځاي ولاړ شئ.

ډينگلر. اوس په دې شپه كي به چرته ځم؟

په بله ورځ ډينگلر قصد وكړو چې له هغه سراي ووځي خو خبر شو چې سراي د غلو اډه وه او دې هلته لكه يرغمل ساتل شوي و. هغه ددوي له مشر سره د ليدو غوښتنه وكړه. مشر راغلو نو ورته يې وويل چې كه غواړي له دې بنده خلاص شي نو پينځه لكه فرانك تاوان به ورته وركړي، ځكه دې خبر شوي و چې هغه له يو شركت دا پيسې اخستي او ورسره وي. ډينگلرانكار وكړو او وي وېل چې كه يو ميلين اخلي نو ورته كړي. د غلو د مشر په امر دې په يوه ته خانه كي بند كړي شو او په څلورمه ورځ د ولوري له كبله دده وجود لكه د مړو بنكاريډو. د پيسو د تاوان يې دومره غم وكړو چې ټول وينسته يې سپين شول.

يوه شپه ده خداي ته زاري كولې او له ځان سره لگيا و چې كه دومره پيسې ورسره نه وي نو اوس به په ازاده هوا كي يې ساه اخيستي شوه. په هغه شېبه يې يو غږ واوريدو چې تړي پوښتنه وكړه ايا دې پخپلو كړو پښيमानه و. ډينگلر په حيراني پوښتنه وكړه د څه پښيمايي؟ يو چا ورته وويل، چې ده د پيسو په حرص كي د خپلو پرديو ټولو سره جفا كړي وه. ډينگلر وويل، هو زه په خپلو كړو پښيमानه يم. ناڅاپه له دېوال يو سيوري دده مخ ته ودرېدو او خپل توره چپنه يې ليري كړه.

دا مونږي كرسټو و چې ورته يې وېل، كه داسي ده نوما ته بخښلي يې. د ډينگلر له ځلي له ويري يوه كړيكة راوتله او وي وېل، د مونږي كرسټو نوابه ته دلته څنگه؟ هغه ورته وويل، "زه نواب نه يم، زه هغه څوك يم

چي تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کيدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او څوارلس کاله مې په زندان کې تېر کړل، وگوره راته، زه ايډمنډ ډانټې يم. خو هغه څوک چې له تا سره په دې سازش کې مله و، ستا په څيرخوش بخته نه و. يو ليوڼي گرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دې اخستې وې، ادا کړی او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شي. "ډينگلر خپل مخ په لاسونو کې پټ کړو او چې اوبسکې يې پاکې کړې نو وې ليدل چې مونږي کرسټو هلته نه و.

مونږي کرسټو د موريل سره وليدل او ورته يې وويل چې دې غواړي ټوله شته مني هم ده ته پریردي. خو ده ورته انکار وکړو. د موريل زوی مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاين ژوندې وه، له مونږي کرسټو د ليدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واي. دا چې هغه د وېلنټاين سره څومره مينه لرله. مونږي کرسټو هغه يوې بېړۍ ته ورواستو چې ورباندې وېلنټاين دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنگه مونږي کرسټو له مرگ وژغورله او په دې بېړۍ يې د خپلې کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونږي کرسټو له ژوند خبره شوی وه او ميکس ته يې وويل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا يې وموندله.

د وروستي دندې د تر سره کولو لپاره مونږي کرسټو پاریس کې خپل کورته راغلونو هلته هېډي دده په انتظار وه. هغې ته يې وويل چې دا د يو نواب لور وه او کولې شي چې په قبرص کې خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي، هلته ددې نيکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددې لپاره يې دومره څه پخپلې شته منۍ کې پرېښي و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددې خبرې په اوریدود هېډي رنگ وټېټیدو او مونږي کرسټو ته يې په ژړا وويل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي او هر څه چې ته واي هم هغسې به کيږي.

په هغه ماښام هېډي د وېلنټاين ليدو ته ورغله نوډېره دلگيره وه. کله چې هغې ترې وپوښتل نو وې ويل، نواب مونږي کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تگ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته د مونږي کرسټوسره مينه لرم او له هغه جلا د ژوند تصور هم نشم کولې. مېکس او وېلنټاين چې دا واوريدل نو هوډ يې وکړو چې دا به د مونږي کرسټوبېړۍ ته ورواستوي. هېډي ته يې وويل چې دا يو څه وخت هم هلته

په بېړۍ کې پټه شي او کله چې د سمندر منځ ته ورسيدل نو بيا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باور لرلو چې د مونتي کرسټو د مينې تر لاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.

ايدمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کې اوس داسې څه نه و پاته چې خوښي يې ورله ورکړی وي.

مېکس د خپلې چنغلي وېلنټاين سره د سمندر په غاړه گرځيدو او دواړو د راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. يوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې ترې د مونتي کرسټو پتمن ملگری جوزف رابنکته شواو ده ته يې يو ليک ورکړو. په دې کې مونتي کرسټو ليکلي و چې هغه په پاريس کې خپل کور او نور شيان مېکس او وېلنټاين ته د واده د تحفې په توگه پريښي و. ده له مېکس يو خواست کړی و چې هېډي په پاريس کې ده او دا دې په قبرص کې خپل نيکه کور ته ورسوي.

مېکس تر څو چې ليک ولوستو جيکب د لوي بېړۍ لور ته تللي و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کې سفر پيل کړی و. مېکس او وېلنټاين يو بل ته وکتل او وموسيدل. ليري په افق کې هغه سپينه بېړۍ روانه وه چې مونتي کرسټو او هېډي دواړه پکې سپاره و. وېلنټاين وويل، خداي خبر چې بيا به دوي دواړه ووينو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونيولو او ورته يې وويل، مونتي کرسټو يوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کې رانغتي ده، انتظار او هيله.

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library